

ПРОГРАМА «МОЛОДЬ»: ІЛЮЗІЙ І РЕАЛЬНІСТЬ

18 квітня на пленумі обкому ЗМДС [ЛКСМУ] обговорювався проект обласної цільової програми «Молодь» — документ, необхідність якого назріла давно. Однак його затверджено не було. Причину цього лаконічно вказав в офіційному повідомленні створений на пленумі

прес-центр: у намічених заходах не вистачає конкретики, вони не узгоджені з місцевими бюджетами, віддалені від життєвих реалій... I все ж спробуємо розібратися глибше: яка вона — програма «Молодь», з якою метою створювалась і в чому не конкретна!

ДЕКОЛИ, бажаючи добра, і не знаючи, як його зробити, доходимо до абсурду: будуємо в планах розкішні палаці, а хатинки, щоб сковатись від дощу та вітру, будувати не спроможні. Схоже, так сталося і з програмою «Молодь».

Документ, який я намагаюсь порозуміти, у принципі має чудову мету: допомогти досягти Закарпатту грандіозного соціального розвитку й тим самим поліпшити добробут молоді. Але... Згідно з програмою «Молодь» економіка в області має вирости з такою запамороченою швидкістю, якої не може передбачити навіть найдалекоглядніший економіст-оптиміст. При міром, планується забезпечення басейнами всіх діючих дитячих закладів, перевід profілювання і спеціалізація шкіл, забезпечення житлом молодих сімей, оздоровлення всіх жителів області, перевід profілювання підприємств області у екологічно чисті і т. д. I все це — найближчим часом. Документ мені нагадує план Остапа Бендера щодо перспективного розвитку Васюків, а не конкретну, реальну програму дій. Адже обов'язки по його реалізації теж розподіляються досить таки умовно, та ще й між організаціями, з якими попередньо вони узгоджені не були: облздраввідділом, обласним комітетом по охороні природи, облвідділом народної освіти, цілим рядом підприємств області. Приміром, заплановано перевід profілювання і часткове закриття екологічно небезпечних підприємств області. Але, якщо проглянути перелік забруднювачів, виявляється, що потрібно припинити чи не всю промислову діяльність. До речі, в обласному комітеті по охороні природи такого рішення не існує... Чи, наприклад, запланували 10 відсотків місцевих бюджетів витрачати на проблеми екології та навчання. Розподіл бюджету треба було б узгодити з владою на місцях, та й згадані проблеми вимагають у кожній місцевості різної суми витрат, що теж не було враховано. А тим часом висуваючи на перший план такі глобальні і в деякому ілюзорні проблеми, не згадується ні словом про діточок-сиріт, напівсиріт, інвалідів дитинства. Хоча саме їхні біди потребують першочергового вирішення.

Чому таким однобоким виявився проект? Адже розробка його тривала рік, і в авторів був час замислитися над цим. Причина, на мою думку, у нехлюдстві керівництва, яке, виплативши спеціально створеній групі статистиків десять тисяч карбованців, вирішило, що й ділу кінець. Провели, правда, засідання секретарів міськкомів ЗМДС, де у формі диспуту присутні вносили пропозиції відносно того чи іншого пункту програми. Тим, на жаль, і обмежились. I сьогодні, коли документ офіційно визнано недосконалім, годі знайти винуватців: мовляв, розробляли разом, спеціально створеною групою спеціалістів. Оскільки група це щось невизначене, без імені та роду, отже, з них і нічого не візьмеш... Та і голова ЗМДС В. Приходько за організацію

розробки програми, точніше за зшив цієї роботи, офіційної відповідальності теж не несе.

В загалі, ставлення комсомольського ватажка до програми двояке, що спричиняє необґрунтованість його дій. Так, до затвердження проекту він був впевнений у тому, що підготовлений документ не відповідає вимогам. I все ж таки виносить явно недосконалій проект на обговорення. Та ще й попередньо готує проект постанови, яка гласить: «Проект обласної цільової програми «Молодь» в основному схвалити.., винести на розгляд сесії обласної Ради народних депутатів в порядку законодавчої ініціативи...».

Ніякого шокового стану у В. Приходько після того, як проект не затвердили, не було. Сталася оказія, мовляв, з ким не буває. I швиденько підготував нову постанову про те, щоб роботу над розробкою програми продовжити. А координаційні ради розробили нову концепцію програми. Головне, що останній пункт постанови, де за Приходьком затверджувалося право контролю її виконання, залишився незмінним. Причому в обох, протилежних за змістом, варіантах документа. Зате щодо втілення програми в життя позиція лідера ЗМДС однозначна: централізований контроль над коштами, які йтимуть на фінансування намічених у програмі заходів. Саме з такою метою на базі ЗМДС була створена асоціація «Ватра» — сукупність звільнених на пільгових правах від податків малих підприємств, кооперативів, частина прибутків яких ітиме на реалізацію програми. Так звані «комсомольські ставленники» цілком підпорядковані ЗМДС і перебувають, хоч і неофіційно, у повній від них залежності. Ось тут і нонсенс: ЗМДС на правах «доброго татка» дає кошти на становлення асоціації, а остання при першій потребі поспішає допомогти своєму засновнику. Словом, можлива ситуація, аналогічна тій, яка протягом багатьох років складалась у комсомолі, — кругова порука верхів, яка й спричиняє: батько ходить у чоботях, а діти босі... Безперечно, ЗМДС дбатиме, насамперед, про поліпшення добробуту своїх членів. I таке рішення цілком законне. Її лідери, поставивши у повну залежність від себе реалізацію програми, чітко це засвоїли.

То що ж потрібно нам, молодим, щоб якомога ближче підійти до вирішення наболілих проблем? Найперше — скласти нову, об'єктивну, реальну програму дій, яка б максимально охоплювала й конкретизувала питання соціального захисту молодих людей. Але для цього необхідно скликати за «круглий стіл» представників усіх молодіжних угруповань: рухівців, ссузівців, ЗМДСівців, пластівців та ін. Кожне молодіжне угруповання зможе висунути свої пропозиції, які до змісту програми, так і до методів її реалізації. Приміром, ссузівці виношують цікаві ідеї щодо створення кооперативів на шкільних базах. Частина заробітку членів кооперативу (20—30 відсотків) йшла б на вирішення

колективних проблем — реорганізацію шкіл, придбання техніки, будівництво басейнів, словом, на реальне впровадження програми в життя.

Створення подібних кооперативів певною мірою вирішувало б і проблему працевлаштування молоді після закінчення середнього навчального закладу. Адже шкільний кооператив у даному випадку відіграє функцію зародка самостійного виробництва. У ссузівців є ще ряд пропозицій, вартих уваги. Наприклад, створення служби соціальної адаптації. Зміст ідеї — в заснуванні молодіжної біржі праці, яка відрізняється від звичайної ширшим колом послуг, поданням матеріальної допомоги.

Інше питання — хто буде займатись вирішенням цих проблем? Адже працевлаштування, зокрема підлітків, входить у програму обласної ради ССУЗів. Однак їх лідер, Юрій Ключевський, який паралельно займав посаду секретаря обкому ЗМДС, нещодавно звільнено «за скороченням». Мовляв, хочеш самостійності, от її маєш. А оскільки рада ССУЗів існує поки що на громадських засадах і потребує допомоги фінансово міцніших організацій, в тому числі ЗМДС, вона по суті втратила грунт під ногами. Протестуючи, Ю. Ключевський, а з ним іще семеро членів обкому ЗМДС, добровільно вийшли з його складу. «Розпад організації випереджає заходи, що проводяться з метою її збереження», — так сформулювали вони у заявлі причину свого рішення. I цілком обґрунтовано: ідейна єдність відсутня як між членами організації, так і між різними молодіжними угрупованнями. Лідер ЗМДС не визнає конкуренції. I робить усе, щоб її позбавитись. Шкода, що в час, коли варто прислушатись до кожної пропозиції, об'єднатись і спільно діяти, керівна верхівка захоплюється грою в амбіції.

Переконана: для розробки і впровадження молодіжної програми в життя повинна бути створена політично нейтральна, зацікавлена молодіжна організація, далека від будь-яких конфронтаций. Така структура могла б бути заснована на базі вже існуючої комісії обласної Ради народних депутатів у справах молоді. Тільки зі створенням подібної правомочної структури (комітету) можна буде молоді претендувати на реальну допомогу і соціальний захист. Незалежно від того, до якої організації належатимемо.

I ще. На пленумі прозвучала пропозиція: головою новоствореного комітету у справах молоді обрати... знову ж таки В. Приходько. Гіркий досвід зміни вивіск і збереження старого змісту ми вже маємо. Щоб не сталося подібного, очолити комітет має людина впливова, діяльна, авторитетна, у вищій мірі відповідальна за реалізацію нової програми.

Час не жде, бо житейські молодіжні проблеми стають дедалі гострішими і болючими.

В. ЩЕРБА.